

Εκκλησίας ἡμῶν κανόνων, καὶ τὴν περὶ συγγενέας βχθμῶν ευνοπεικήν συλλογὴν Ζαχαρίου τοῦ Σκορδούλιου φέρει δ' ἐν τέλει «Συνεγράφη (ἴσως ἀντεγράφη) παρ' ἑμοῦ Στυλιανοῦ Ρίκη τοῦ Κερκυραίου ἐν ἔτει φθινὴ ὀκτωβρίῳ γένεται». Εἰς τὸ χειρόγραφον τοῦτο ὑπάρχουσιν ἐπτὰ ζεύγη ἑκτηρίων πρὸς τὸν Ἰησοῦν στίχων, πιθανῶς ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Ρίκη.

Θεοφάνης καὶ Νεκτάριος οἱ Ἀψαράδες.

Οι αὐτάδελφοι οὗτοι ιερομόναχοι, ἐξ Ἰωαννίνων καταγόμενοι, ἤκ-
μασαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΤ^{ου} αἰῶνος· τὸν ἀσκητικὸν ποθοῦντες βίον,
ἀπηλλαγμένον τῆς τύρβης καὶ ματαιότητος τῶν κοσμικῶν, κατέφυ-
γον εἰς τοὺς ἀποκρήμνους βράχους τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Μετεώρων, καθ-
έκτισαν τὴν ἀπρόσιτον μονὴν τοῦ Βαρλαάμ, ἐν ᾧ σχεδὸν ὑπερκόσμιος
τὸν βίον κατέλυσαν. Καὶ ὁ μὲν Θεοφάνης ἀπεῖλωσε τὴν 17 Ναΐου
1544, ὁ δὲ Νεκτάριος τὴν 7 Ἀπριλίου 1550. Ή μνήμη αὐτῶν
πανηγυρίζεται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

"Ἐγραψαν αὐτοῖς οὐγραφίαν συμπεριληφθεῖσαν εἰς τὴν ὑπὸ Ματθαίου μητρόπολιτου Μύρων ποιηθεῖσαν ἀκολούθιαν αὐτῶν.

—'Ακολουθία τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ὑμῶν καὶ αὐταδέλφων Νεκταρίου καὶ Θεοφάνους τῶν κτιτόρων τῆς Σεβαστίας καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τοῦ Βαρλαὰμ τῆς ἐν τῷ Μετεώρῳ, τῶν ἐξ Ἱωαννίνων, τὸ γένος Ἀφαράδες. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐιρθωθεῖσα, φιλοτίμω διαπάνη τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἅγιου Σταγῶν Κυρίου Γαβριὴλ τοῦ ἐξ Ἱωαννίνων, ἐκ χωρίου Μοζέται, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ἵνα δωρεὰν τοῖς εὑσεβέσι διατάξῃ. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἱωαννίνων 1815 (τον. σελ. 39).

Φραγκίσκος Πόρτος.

Είς τῶν ἐπιφανεστέρων κριτικῶν τοῦ Ι^τ αἰώνος⁵ ἐγεννήθη ἐν 'Ρεθύμνῳ τῆς Κρήτης, καὶ ἐσπούδασε τὰ πρῶτα τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐν Πελοποννήσῳ. Ὁρφανισθέντα τῶν γονέων συνήγαγον αὐτὸν εἰς προσήκοντες τῷ γένει, καὶ ὑστερον ὁ συμπολίτης αὐτοῦ Γεώργιος Καλλιέργης ἀπελθὼν εἰς Βενετίαν συμπαρέλαβε χάριν ἐλέους τὸν Φραγκίσκον, ὃντα ἥδη περὶ τὸ δέκατον ἔκτον τῆς ἡλικίας του ἔτος, καὶ ἐπεμψεν ὑστερον εἰς Πατάνιον, ἔνθα ἐρ' ὅλην σχεδὸν πενταετίαν ἐπαιδεύθη τὰ ἐγκύλια μαθήματα, καὶ ἐδιδάχθη προσέτι καὶ τὰν φιλοσοφίαν. Ἐπαναπάρχοντος δὲ εἰς Κρήτην τοῦ προτάτου του, ὁ Πόρτος γενόμενος ἐν ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων ἐπέστρεψεν εἰς Βενετίαν, ἔνθα ζῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθερούτητος τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, καὶ ἀσχολούμενος εἰς τὰ γοργαῖα, ἐν διαστήματι τριῶν ἔτῶν τόσην ἐλείξε προ-